

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۹/۰۵

شاه ولي اربین

سوله که د ټاکنیز کمپاین هلي ځلي؟

ټولو ته جوته ده چې په امریکا کې په راتلونکي کال کې د جمهوري رياست له پاره ټاکنی تر سره کيږي. څرنگه چې جمهور رئیس ټرامپ په تيرو ټاکنيز کمپاین کې امریکایانو ته ژمنه کړی وه چې له افغانستانه به خپلي قواوای باسي، نو د همدې وعدې سره سم یې په افغانستان کې د سولې تر نامه له طالبانو سره خبرې پیل کړي. غواړم څو اړینو ټکو ته د هیوادوالو پام راوړم چې امریکا په هیڅ ډول نه غواړي چې په سیمه کې خپل پخواني ستراتیژیک انډیولان د افغانستان له پاره له لاسه ورکړي.

باید په تا کید سره وویل شي چې د افغانستان له پاره د سولې پروگرام چې د متحده ایالاتو د ځانګړي استازي زلمی خلیل زاد او طالب مشرانوله لوري په نهو پړاونو کې تر سره شو؛ د امریکا له پاره هدف نه، بلکه یوه وسیله وه او ده. ځکه چې خلیل زاد په وار - وار ویلي دي چې مور ته د امریکا ګټې په لمړي ګام کې ارزښت لري او بیا وروسته په سیمه کې زموږ د ستراتیژیکو دوستانو. د دی له پاره چې په افغانستان کې د سولې راتګ د امریکا له پاره هدف نه، بلکه وسیله ده څو مهمو ټکو ته اشاره کوم:

- امریکا د افغانستان له دولت سره ستراتیژیک او امنیتي تړون لري چې د بن د کنفرانس نه بیا تر ننه یې د دغه تړون حتا ۵۰ سلنه مواد نه دي عملي کړي کوم چې یې عملي کړي یوازي هغه څه دي چې د امریکایانو ګټې او موخي تمثیلوي او کومې چې د افغانستان د امنیت، ارضي تمامیت، اقتصادي پرمختیا، مخدره توکو د له منځه وړلو، بنی حکومتولۍ، مسلحو قواو پیاوړتیا او نورو انکشافی پروژو په هکله چې هیواد له بحران نه کټلی شي، هیڅ عملي ګام تر سره کړی نه دی.

- د افغانستان دولت وار - وار دا د لاسوندونو په وړاندې کولو سره دا په ډاګه کړی چې په افغانستان کې د جنګ د دوام تمویلې مرکزونه په پاکستان کې دي، مګر امریکا په دی هکله داسې عملي ګامونه چې د امنیتي تړون له لوري یې دنده ده، عملي ګام نه دي پورته کړي او تل یې نسبت له افغانستان نه پاکستان ته لومړیتوب ورکړی دی.

- له طالب چارواکو سره د سولې د خبرو د مخه باید په ټولو جزئیاتو لمړی له افغان دولت او افغان ولس سره چې د جنګ اصلي قربانیان دي، خبرې او مشورې ترسره شوي وای. د افغان دولت، سیاسيونو، اپوزیسیون او سیاسي ګوندونو اجماع او تفاهم د سولې د ټینګښت لمړنی شرط و چې زما له انده دا کار امریکا یانو په اګاهانه توګه تر سره نه کړ.

- که چېرې ریښتیا هم امریکا په افغانستان کې د سولې ثبات نیت درلود، نو د طالبانو د دی غوښتنې په هکله چې نه غواړي د افغان دولت سره خبرې وکړي، له پیل نه باید خپل دریځ او مخالفت ښودلی وای؛ ځکه چې که افغان دولت سره چې د جګړې یو اړخ دی خبرې نه کوي، نو له چا سره باید خبرې وکړي.

- په روسیه، دوحه او پاکستان کې د افغان سیاسيونو غونډې د طالبانو د هیئت څرګندوالي د دولت له شتون نه پرته دا په خپله هغه برنامې او ټاکنیکونه وو چې د افغانستان سیاسي واکمنی تر سوال لاندې راولي او د افغانانو ملي یووالي کمزوري کوي او د طالب شتون ته نړیوال ارزښت ورکوي.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولی

- د نهو پړاونو خبرو اصلی جزئیات تر اوسه لاهم سم او پوره له افغان دولت سره شریک نه شول، حتا چې مسوده یې دا اوس هم افغان دولت ته په لاس ورنه کړل شوه چې سیاسی اجماع او ولس ته یې د مشورې له پاره وړاندې کړی.

- دا چې د نهم پړاو په خبرو کې ځینی هغه څه د اوریدلو دی چې اوسني افغان دولت او نظام نفی کوي، دا هغه څه دی چې زما په اند افغان ولس او موجود سیاسی نظام باید جدې پاملرنه ورته وکړي او سیاسی هوښیاری نه کار واخلي.

تر ۱۹ کلنی داسې یوې تباہ کونکې جگړې وروسته چې افغانانو په کې خپل هر څه له لاسه ورکړي او دا جگړه امریکایانو د طالبانو د اسلامی امارت د راپرزولو په خاطر پیل او تر اوسه دوام لري؛ که چېرې دا گړی امریکایان د سولې تړون د اسلامی امارت په نامه امضا کړ، نو ټول افغانان که یوه زره افغانی وینه هم په رگونو کې ولري، باید په یوه خوله له امریکا نه دا وضاحت وغواړی چې دا دومره وحشتناکه، جگړه، تلفات، وژنې او وړانونې، یانې څه او د څه له پاره وی؟

- په افغانستان کې د امریکایانو دوه سره حکومت جوړول د یوه بحران د مخنیوی له پاره نه و، بلکې په راتلونکې کې د نوو بحرانو د زیږولو او ستراتیژیکو موخو د عملی کولو د پلان برخه وه، لکه چې دا اوس د امریکا له لوری ولسمشر غنی ته زنگال، که چېرې دی د امریکا د هوکړې مخالفت وکړی، نو امریکا د کارولو له پاره د سطرنج نوري مهري هم لري چې ممکن یو یې عبدالله عبدالله وي چې د اجرائیه مشر له موقف نه یې گټه پورته کړی.

- په نهم پړاو کې د اسلامی امارت منل، اور بند نه تر سره کیدل، دا چې خلیل زاد وائی :

«چې د طالبانو په مقابل کې امریکا او افغان دولت دواړو جگړه وپایلله، د دی چانس کم دی چې ټرمپ به په موافقتنامه کې تغیر راولی، طالبان چا پوری تړلی راته نه ښکاری ملی روحیه لری.»

او داسې نوری ضد او نقیض څرگندونې د دی ښکارندوی دی چې د امریکا متحده ایالات له دی ۱۹ کلنی جگړې او اوسنی سولې نه یوازې د یوې وسیلې په توگه د خپلو سیاسی او ستراتیژیکو موخو او په سیمه کې د خپل شتون له پاره گټه پورته کړه او همدا اوس ټرمپ د خپل راتلونکې انتخاباتی کمپاین له پاره له طالبانو سره چې د همدې امریکایانو، انگریزانو، سعودی عرب او پاکستان گډه پروژې وه او ده؛ بی له دی چې د افغانانو غوښتنې او ملی ارزښتونه په نظر کې ونیسي، معاملې تر سره کوی او زموږ گران هیواد د یو بل ستر بحران لور ته کشوی. اساسی سوال دلته دی چې د امریکا اته سفیران، په لوړه کچه یو شمیر سناتوران، جنرالان، د ملی امنیت رئیس، وزیر خارجه او یو شمیر نور د دغه تړون مخالفت کوی؛ مگر زموږ په هیواد کې یو شمیر سیاستوال، سیاسی گوندونه او په دولت کې اراکین د ولسمشری نوماندان د اشرف غنی سره د ښموني او ضدیت له امله، د ملی ارزښتونو د دفاع له لیکو ځان باسی او د امریکانو د دغو ضد افغانی کړنو پلوی کوی او یا په بی تفاوتی ورته ردی - ردی گوری او مسؤلیت یې د غنی او اوسني نظام په غاړه اچوی.

گرانو افغانانو!

افغانستان د ټولو افغانانو گډ کور دی، که وړانیزې او یا نور هم د وړانید کندی ته ټیل وهل کیږی، هر څوک چې ځانته افغان وائی، دردمن کیږی. راځی چې خپلمنځی اختلافات یو خوا کیږدو، د خپل گران هیواد او ټاټوبی د نجات په خاطر لاس سره یو کړو دا د ټولو افغانانو گډ کور دی، ټول باید په گډه د هیواد ژغورنی غږ پورته کړو، پرینزردو چې استعماری ځواکونه او د هغوی لاسپوڅي زموږ پر هیواد او خلکو معاملې تر سره کړي. دا د هیواد د ژغورنی یوازنی لار ده.

د هیواد د ژغورنی یواځنی لار، ملی یووالی دی.